

KINH ĐẠO HÀNH BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT

QUYỂN 2

Phẩm 3: CÔNG ĐỨC

Bấy giờ các vị trời Đế-thích, Phạm thiên, Phạm phụ, Đại tự tại và các Thiên nữ đồng thời nói lời ngợi khen pháp này ba lần:

–Pháp Bát-nhã ba-la-mật mà Hiền giả Tu-bồ-đề tuyên thuyết rất sâu xa, các Đức Như Lai đều từ pháp này sinh. Người nào nghe pháp này rồi hoặc đọc tụng, hoặc tu hành thì được chúng con cung kính coi như Đức Như Lai. Chúng con cung kính người thọ trì Bát-nhã ba-la-mật như vị Đại Bồ-tát.

Phật bảo chư Thiên:

–Đúng thế, đúng thế! Thuở xưa, ta ở trước Đức Phật Nhiên Đăng đắc pháp Bát-nhã ba-la-mật. Ta được Đức Phật Nhiên Đăng thọ ký: “Về sau sẽ đắc trí tuệ Phật, làm bậc Đạo sư trong loài người. Sau vô số a-tăng-kỳ kiếp, ông sẽ thành Phật hiệu Thích-ca Văn, là bậc tôn quý hơn hết trong hàng Trời, người, chánh pháp rực rỡ soi sáng thế gian, tôn hiệu là Phật.”

Các Thiên đồng thanh bạch Phật:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, hay thay! Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật tự đạt đến trí Nhất thiết trí.

Lúc ấy Đức Phật ngồi trong chúng hội, giữa chư Thiên. Đức Phật bảo Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di:

–Nay đây bốn chúng hãy làm chứng, chư Thiên cõi Dục, chư Thiên cõi Sắc là Phạm thiên, Quang âm thiên đều chứng biết.

Đức Phật bảo Thích Đề-hoàn Nhân:

–Nếu có thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật hoặc thọ trì hoặc đọc tụng, thì ma hoặc thiên ma không bao giờ có cơ hội thuận tiện để phá hại. Nay Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ này không bị chết oan.

Này Câu-dực! Chư Thiên trên cung trời Đao-lợi, nếu vị nào tu hành Phật đạo mà chưa được gặp Bát-nhã ba-la-mật, hoặc chưa học, hoặc chưa tụng thì các vị trời ấy đều nên qua đến chỗ của thiện nam, thiện nữ này thọ học. Nay Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật hoặc thọ trì, hoặc đọc tụng, hoặc ở chỗ rảnh rang, hoặc ở nơi vắng vẻ thì cũng không kinh, không sợ, không hãi.

Tứ Thiên vương bạch Phật:

–Chúng con tự nguyện cùng nhau ủng hộ thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật hoặc thọ trì hoặc đọc tụng.

Phạm thiên vương và chúng Phạm thiên cũng đều bạch Phật:

–Chúng con tự nguyện cùng nhau ủng hộ thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật hoặc thọ trì, hoặc đọc tụng.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Con tự nguyện ủng hộ thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật hoặc thọ trì, hoặc đọc tụng.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch tiếp:

–Thật khó có ai bì kịp với người học Bát-nhã ba-la-mật, vì thiện nam, thiện nữ này tâm không lay động, vì người thọ trì Bát-nhã ba-la-mật tức là thọ trì đủ cả sáu pháp Ba-la-mật.

Đức Phật dạy:

–Đúng thế, này Câu-dực! Người thọ trì Bát-nhã ba-la-mật tức là thọ trì đủ cả sáu pháp Ba-la-mật.

Lại nữa, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ hãy lắng nghe ta nói về việc học tập, thọ trì, đọc tụng Bát-nhã ba-la-mật. Này Câu-dực, ta nói lời trước cũng thiện, lời giữa cũng thiện, lời sau cũng thiện, vậy ông phải nên lắng nghe lời ta nói.

Thích Đề-hoàn Nhân sẵn sàng lắng nghe và tiếp nhận giáo pháp của Phật.

Đức Phật nói với Thích Đề-hoàn Nhân:

–Đối với giáo pháp của ta, nếu có người muốn khuấy nhiễu, có người muốn phá hoại, có người muốn làm loạn, những kẻ ấy vừa khởi ác ý muốn đi đến phá hoại, họ đang đi giữa đường chưa đến đã tiêu tan ác ý. Bọn họ về sau không bao giờ được làm như ý muốn. Vì sao? Vì thiện nam, thiện nữ này học Bát-nhã ba-la-mật, nhờ thọ trì, đọc tụng, khiến cho bọn người mang ác ý kia chưa đến nơi đã quay về, cuối cùng không được như ý.

Này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật, hoặc thọ trì, hoặc đọc tụng, hễ làm điều gì cũng đều tự thể hiện pháp này. Ví như có cây thuốc tên là Ma-thỉ, có con rắn đói đang bò đi tìm thức ăn, giữa đường gặp con trùng, rắn muốn ăn con trùng, nhưng mùi của cây thuốc Ma-thỉ xông đến chỗ của con trùng. Con rắn ngửi thấy mùi thuốc, liền bò đi. Vì sao? Vì công năng của thuốc là làm tiêu tan nọc độc loài rắn, làm cho loài rắn phải bỏ đi.

Này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật, hoặc thọ trì, hoặc đọc tụng, nếu có người muốn hại thì ác ý của họ tự tiêu tan là do bị sức oai thần của Bát-nhã ba-la-mật-đầy lui, là do bị sức oai thần của Bát-nhã ba-la-mật làm cho họ bỏ đi.

Đức Phật dạy:

–Giả sử có người mưu toan phá hoại, thì người ấy đang trên đường đi tự mất ác ý, việc ác không thành. Tứ Thiên vương đều ủng hộ thiện nam, thiện nữ thâm nhập Bát-nhã ba-la-mật hoặc suy nghĩ làm mọi việc một cách tự tại, lời nói như cam lộ, lời nói không khinh bạc, không sinh giận hờn, không tự kiêu ngạo. Tứ Thiên vương đều ủng hộ thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật hoặc thọ trì, hoặc đọc tụng, thì lời nói không có sai ngoa, lời nói như cam lộ, lời nói không khinh bạc, không sinh giận hờn, không tự kiêu ngạo cao mạn. Vì sao? Vì học Bát-nhã ba-la-mật nên chẳng tự giận hờn, chẳng tự kiêu ngạo, chẳng tự ý thị. Thiện nam, thiện nữ tự nghĩ: “Nếu có sự đấu tranh nổi dậy, ta phải tránh xa, vì ta không thích việc ấy.” Đổ mắt xấu hổ tự nghĩ: “Ta không nên gần gũi bọn người ác này.” Tự nghĩ: “Ta cầu Phật đạo không nên nghe theo lời nói giận dữ khiến cho tâm ta trở nên hiếu thắng.” Thiện nam, thiện nữ làm việc gì cũng đều tự thể hiện là người khéo học Bát-nhã ba-la-mật, khéo thọ trì, khéo đọc tụng.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bát-nhã ba-la-mật hay vượt lên trên các điều ác, làm điều gì cũng đều tự tại, không pháp nào sánh bằng.

Đức Phật nói với Thích Đề-hoàn Nhân:

–Lại nữa, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật hoặc thọ trì,

hoặc đọc tụng, hoặc dù phải trải qua hoạn nạn nguy kịch nhưng vẫn không sợ hãi, giả sử vào trong quân trận cũng chẳng bị đao binh làm tổn hại. Lời ta nói không bao giờ sai.

Này Câu-dực! Đúng như Phật dạy là không có thể hại được. Thiện nam, thiện nữ đang lúc hoặc đọc tụng, hoặc thọ trì, hoặc quán niệm Bát-nhã ba-la-mật, giả sử cái chết đang tới, nếu ở trong chánh niệm Bát-nhã ba-la-mật mà chết thì dẫu cho oan gia ngay lúc ấy muốn cũng không hãm hại được.

Thiện nam, thiện nữ trụ trong pháp này không bao giờ chết oan, giả sử ở trong quân trận hoặc bị bắn, bị đâm cũng không bao giờ bị trúng vào thân. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật này là đại thần chú, là thần chú mãnh liệt trong loài người. Thiện nam, thiện nữ nào học thần chú này thì không tự nghĩ đến điều ác, cũng không nghĩ đến điều ác của người khác, tất cả đều không nghĩ, được làm bậc tôn quý trong loài người, tự tiến tới thành Phật cứu vớt mọi người cho đến các loài bò bay máy cưa. Do đó người học thần chú này mau chóng thành Phật đạo.

Lại nữa, này Câu-dực! Người tuy đã biên chép kinh Bát-nhã ba-la-mật nhưng không thể tu học, không thể đọc tụng thì nên mang kinh điển này theo bên mình, dù người hay quỷ thần cũng không thể làm hại, trừ phi người ấy có tội nghiệp đời trước, nay phải đền trả.

Này Câu-dực! Ví như nơi Phật mới thành đạo, bốn phía nếu có người từ một phía nào đi vào, thì quỷ thần hay cầm thú cũng không thể hại người này. Dù là quỷ thần hay cầm thú muốn đến khuấy nhiễu, muốn đến hại người này cũng không thể nào được. Vì sao? Vì nơi Phật thành đạo có sức oai thần của Phật bảo vệ. Các Đức Phật Thiên Trung Thiên quá khứ, hiện tại, vị lai đều là bậc tôn quý trong loài người. Các Ngài đều ở nơi ấy thành Phật. Cũng vậy, nếu ở đời vị lai, người cầu Phật đạo đều phải nhờ pháp Bát-nhã ba-la-mật này mà đắc Phật đạo. Nếu người nào đi vào nơi này thì không kinh, không hãi, không lo, không sợ, vì nhờ oai lực của Bát-nhã ba-la-mật. Chỗ nào có kinh Bát-nhã ba-la-mật thì hàng Trời, Người, A-tu-luân, Quỷ, Thần, Rồng, đều phải lễ bái, cung kính, hộ trì. Vì thế nên người nào đến nơi này đều được sức oai thần của Bát-nhã ba-la-mật bảo hộ.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Nếu có người biên chép, thọ trì kinh Bát-nhã thì phải hưởng về người ấy đánh lễ phụng sự, cúng dường bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu. Nếu lại có người, sau khi Phật Bát-nê-hoàn, xây tháp phụng thờ xá-lợi Phật, tự đến đánh lễ, phụng sự, cúng dường bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu. Như vậy, phước của người này có nhiều chăng?

Đức Phật dạy:

–Này Câu-dực! Ta nay hỏi ông, tùy ý đáp lại. Này Câu-dực, thế nào là trí Nhất thiết trí của Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác nương vào thân này mà xuất hiện? Như Lai học pháp nào mà chứng đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác?

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Đức Như Lai học Bát-nhã ba-la-mật mà chứng đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Phật nói với Thích Đề-hoàn Nhân:

–Không do thân xá-lợi mà do trí Nhất thiết trí được thành Phật. Như Lai được sinh ra từ Bát-nhã ba-la-mật. Đúng thế, này Câu-dực! Trí Nhất thiết trí nương vào thân này,

từ Bát-nhã ba-la-mật sinh ra. Trí Nhất thiết trí của Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác nương vào thân. Thân làm chỗ nương tựa cho trí Nhất thiết trí, mà được gọi là thân Phật. Xá-lợi sau khi ta Bát-nê-hoàn từ trí Nhất thiết trí sinh nên cũng được cúng dường như thân Phật.

Này Câu-dực! Nếu có thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi thọ trì, đọc tụng, tu hành, tự hưởng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu tức là cúng dường trí Nhất thiết trí.

Này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ biên chép rồi, cúng dường kinh này như thế ắt được công đức không gì sánh bằng. Vì sao? Vì đã cúng dường trí Nhất thiết trí.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Nếu người trong châu Diêm-phù-lợi này chẳng cúng dường, phụng sự Bát-nhã ba-la-mật nghĩa là họ chẳng biết sự cao quý của pháp này. Còn nếu người nào cúng dường Bát-nhã ba-la-mật thì phước của người ấy to tát không gì sánh bằng, do đó cần phải cúng dường Bát-nhã ba-la-mật.

Đức Phật hỏi Thích Đề-hoàn Nhân:

–Này Câu-dực! Trong châu Diêm-phù-lợi này, có được bao nhiêu người tin Phật, tin Pháp, tin Tỳ-kheo Tăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Có rất ít người trong châu Diêm-phù-lợi này tin Phật, tin Pháp, tin Tỳ-kheo Tăng, còn người hành đạo Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Bích-chi-phật cho đến hành Phật đạo thì càng ít hơn nữa!

Đức Phật dạy:

–Này Câu-dực, đúng thế, rất ít! Dù cho người cầu Phật đạo, người hành Phật đạo tuy rất nhiều nhưng cuối cùng thành Phật thì rất ít. Như vậy không thể tính kể vô số người từ lúc bắt đầu cầu Phật đạo đến cuối cùng trong số người này chỉ có một, hai người trụ được địa vị không thoái chuyển.

Này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ tu hành cầu Phật đạo về sau thành Phật đạo là như thế đó!

Phật dạy tiếp:

–Thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật hoặc thọ trì hoặc đọc tụng, các ông phải đánh lễ, phụng sự cúng dường họ. Vì sao? Vì nhờ hiểu các điều dạy trong Bát-nhã ba-la-mật mà biết thuở quá khứ ít có Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Các Bồ-tát thuở xưa hành Phật đạo đều do học Bát-nhã ba-la-mật mà thành. Đến thời ta, các ông cũng nên cùng nhau học pháp này. Sau khi Như Lai Bát-nê-hoàn, các Đại Bồ-tát đều nên thọ trì Bát-nhã ba-la-mật.

Này Câu-dực! Sau khi Như Lai Bát-nê-hoàn, có thiện nam, thiện nữ xây tháp bảy báu cúng dường xá-lợi, suốt đời tự hưởng về đánh lễ, phụng sự, đem hoa đẹp cõi trời, hương bột cõi trời, hương xoa cõi trời, hương tổng hợp cõi trời, lụa là cõi trời, cờ phướn cõi trời, lọng báu cõi trời để cúng dường đó. Này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ ấy được phước có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Phật nói:

–Không đúng, thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, tự hưởng về đánh

lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu được phước mới nhiều.

Đức Phật dạy:

–Hãy gác việc xây tháp bảy báu lại. Nếu có tháp xây bằng bảy chất liệu quý báu đầy cả châu Diêm-phù-lợi, thiện nam, thiện nữ suốt đời tự hướng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường bằng các thứ như hoa đẹp cõi trời, hương bột cõi trời, hương xoa cõi trời, hương tổng hợp cõi trời, lụa là cõi trời, cờ phướn cõi trời, lọng báu cõi trời. Này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ này được phước có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Phật nói:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi hướng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu được phước mới nhiều.

Đức Phật dạy:

–Hãy gác việc tạo tháp bảy báu khắp một châu Diêm-phù-lợi. Này Câu-dực! Tháp bảy báu đầy khắp bốn châu thiên hạ, nếu có Thiện nam, thiện nữ suốt đời tự hướng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường bằng các thứ như hoa đẹp cõi trời, hương bột cõi trời, hương xoa cõi trời, hương tổng hợp cõi trời, lụa là cõi trời, cờ phướn cõi trời, lọng báu cõi trời. Phước của người ấy có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Phật nói:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ nào biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hướng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu được phước mới nhiều.

Đức Phật dạy:

–Hãy gác việc cúng dường tháp bảy báu khắp một tứ thiên hạ lại. Này Câu-dực! Ví như một tứ thiên hạ rồi lại một tứ thiên hạ, như vậy lên đến một ngàn tứ thiên hạ đều kiến tạo đầy tháp bảy báu. Nếu có thiện nam, thiện nữ suốt đời tự hướng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường bằng các thứ như hoa đẹp cõi trời, hương bột cõi trời, hương xoa cõi trời, hương tổng hợp cõi trời, lụa là cõi trời, cờ phướn cõi trời, lọng báu cõi trời. Này Câu-dực! Người ấy được phước có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Phật bảo:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hướng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu được phước mới nhiều.

Đức Phật dạy:

–Hãy gác lại việc cúng dường tháp bảy báu một ngàn tứ thiên hạ lại. Này Câu-dực! Cũng vậy, trong hai ngàn tứ thiên hạ đều kiến tạo đầy tháp bảy báu. Nếu có thiện nam, thiện nữ suốt đời tự hướng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường bằng các thứ như hoa đẹp cõi trời, hương bột cõi trời, hương xoa cõi trời, hương tổng hợp cõi trời, lụa là cõi trời, cờ phướn cõi trời, lọng báu cõi trời. Này Câu-dực! Phước của người ấy có nhiều

chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Phật nói:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hưởng về đảnh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu được phước mới nhiều.

Đức Phật dạy:

–Hãy gác việc cúng dường tháp bảy báu khắp hai ngàn tứ thiên hạ lại. Nay Câu-dực! Trong ba ngàn tứ thiên hạ đều kiến tạo đầy tháp bảy báu. Nếu có thiện nam, thiện nữ suốt đời tự hưởng về đảnh lễ, phụng sự, cúng dường bằng các thứ như hoa đẹp cõi trời, hương bột cõi trời, hương xoa cõi trời, hương tổng hợp cõi trời, lụa là cõi trời, cờ phướn cõi trời, lọng báu cõi trời. Nay Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ này được phước có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Phật nói:

–Không đúng, thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hưởng về đảnh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu được phước mới nhiều.

Đức Phật dạy:

–Hãy gác việc cúng dường tháp bảy báu đầy khắp ba ngàn tứ thiên hạ lại. Nay Câu-dực! Nếu tất cả hữu tình trong khắp tam thiên đại thiên thế giới đều được sinh trong loài người, đều được làm người, mỗi người đều làm tháp bảy báu. Những người này suốt đời cúng dường bằng các thứ kỹ nhạc, hoa đẹp, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu. Rồi lại còn đem các thứ hoa đẹp cõi trời, hương bột cõi trời, hương xoa cõi trời, hương tổng hợp cõi trời, lụa là cõi trời, cờ phướn cõi trời, lọng báu cõi trời cúng dường. Các hữu tình này và các hữu tình trong tam thiên đại thiên thế giới thấy đều dựng tháp bảy báu, đều dùng kỹ nhạc... cúng dường. Nay Câu-dực! Công đức phước đức của họ có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Phật bảo:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hưởng về đảnh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu được phước mới nhiều.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, đúng thế! Chúng con phải tự hưởng về đảnh lễ, phụng sự, cúng dường Bát-nhã ba-la-mật cực kỳ an ổn này. Chúng con phải tự hưởng về lễ bái, phụng sự, cúng dường trí Nhất thiết trí của chư Phật Thiên Trung Thiên quá khứ, hiện tại, vị lai. Chúng con vì cúng dường mà đến.

Đức Phật dạy:

–Hãy gác việc dựng tháp bảy báu khắp tam thiên đại thiên thế giới lại. Lại như cõi nước Phật nhiều như số cát sông Hằng, mỗi một hữu tình đều xây tháp bảy báu, đều cúng dường một kiếp hoặc hơn một kiếp bằng các thứ như hoa đẹp cõi trời, hương bột

cõi trời, hương xoa cõi trời, hương tổng hợp cõi trời, lụa là cõi trời, cờ phướn cõi trời, lọng báu cõi trời, các thứ kỹ nhạc trong cõi trời người đều đem cúng dường. Nay Câu-dực! Như vậy công đức phước đức của các hữu tình ấy có nhiều không?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp:

–Bach Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Phật nói:

–Không đúng, thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, tự hưởng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu được phước mới nhiều.

Phật bảo Thích Đề-hoàn Nhân:

–Như vậy, này Câu-dực, không đúng! Thiện nam, thiện nữ từ trong pháp này được phước rất nhiều, không thể tính, không thể bàn, không thể cân, không thể lường, không thể cùng. Vì sao? Vì từ trong Bát-nhã ba-la-mật sinh ra trí Nhất thiết trí của Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Như thế, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hưởng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu. Như vậy, này Câu-dực! Công đức đạt được, phước đức đạt được và công đức đời trước đạt được, phước đức của Phật đạt được đem nhân lên một trăm lần phước đức của hữu tình trong cõi nước Phật nhiều như số cát sông Hằng đều dựng tháp bảy báu thờ xá-lợi Phật cũng không sao tính được! Đem chúng nhân lên một ngàn lần cũng không sao tính được! Đem chúng nhân lên trăm ngàn lần cũng không sao tính được! Đem chúng nhân lên vạn ức lần cũng không sao tính được! Đem chúng nhân lên vô số lần vẫn không sao so tương với phước đức cúng dường Bát-nhã ba-la-mật!

Bấy giờ bốn vạn Thiên nhân cùng Thích Đề-hoàn Nhân đến đại hội. Các Thiên nói với Thích Đề-hoàn Nhân.

–Ngài nên thọ trì Bát-nhã ba-la-mật, phải nên phúng tụng Bát-nhã ba-la-mật.

Đức Phật bảo Thích Đề-hoàn Nhân:

–Này Câu-dực! Ông nên học Bát-nhã ba-la-mật, nên thọ trì, nên phúng tụng kinh này. Vì sao? Vì trong tâm A-tu-luân khởi ý muốn đấu tranh với trời Đao-lợi thì A-tu-luân liền khởi binh đánh lên Thiên cung. Lúc ấy Câu-dực nên tụng niệm Bát-nhã ba-la-mật, thì binh của A-tu-luân lập tức thoái lui.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bach Đức Thiên Trung Thiên! Bát-nhã ba-la-mật là cực đại chú, Bát-nhã ba-la-mật là cực tôn chú, Bát-nhã ba-la-mật là vô đẳng đẳng chú.

Đức Phật dạy:

–Đúng thế, này Câu-dực! Bát-nhã ba-la-mật là cực đại chú, Bát-nhã ba-la-mật là cực tôn chú, Bát-nhã ba-la-mật là vô đẳng đẳng chú. Này Câu-dực! Người trì chú này sẽ được thành Phật như các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thời quá khứ đều từ chú này mà được thành Phật, các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đời vị lai cũng đều do học chú này mà thành Phật, mười phương chư Phật hiện tại cũng từ chú này mà thành Phật.

Này Câu-dực! Chú này vốn sinh ra mười giới công đức (thập thiện) soi sáng thiên hạ, bốn Thiên, bốn Đế, bốn Thần túc, năm Thần thông soi sáng thế gian. Đại Bồ-tát từ trong Bát-nhã ba-la-mật sinh ra mười giới công đức đến khắp thế gian, bốn Thiên, bốn Đế, bốn Thần túc, năm Thần thông soi sáng thế gian. Nay đây, Đức Như Lai Ứng Chánh

Đẳng Giác chưa xuất hiện nơi thế gian, thì Bồ-tát soi sáng thế gian bằng bốn Thiên, bốn Đế, bốn Thần túc, năm Thần thông như mặt trăng ngày rằm soi sáng các ngôi sao giữa hư không. Cũng vậy, này Câu-dực, công đức của Bồ-tát cũng trọn vẹn đầy đủ như thế. Lúc Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chưa xuất hiện nơi thế gian thì Bồ-tát xuất hiện soi sáng thế gian. Đại Bồ-tát đều từ trong phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật sinh ra. Ông cần phải biết như thế.

Lại nữa, này Câu-dực! Nếu thiện nam, thiện nữ học tập, trì tụng Bát-nhã ba-la-mật thì được phước đức đầy đủ.

Thích Đề-hoàn Nhân hỏi Phật:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Sao gọi là phước đức đầy đủ?

Đức Phật dạy:

–Người này không bao giờ bị trúng độc chết, không bị chết chìm, không bị chết vì binh đao. Lúc đến cửa quan, nếu bị quan huyện đánh đập oan ức, nên tụng Bát-nhã ba-la-mật trong lúc ngồi hoặc đi thì quan huyện không thể hãm hại được. Vì sao? Vì được Bát-nhã ba-la-mật ủng hộ. Nếu gặp những việc khác, cũng nên tụng niệm Bát-nhã ba-la-mật như là đến chỗ nhà vua, thái tử, đại thần thì được họ nói lời thân mật, rồi cùng nhau luận đàm, cùng nhau tươi cười vui vẻ. Vì sao? Vì học Bát-nhã ba-la-mật nên người này niệm thiện, nghĩ thiện đem tâm Từ bi thương xót tất cả mọi người cho đến các loài bò bay máy cựa. Vì thế nên ai thấy người ấy cũng đều đứng dậy nghênh đón. Này Câu-dực! Nếu có kẻ nào tìm cách hãm hại cũng không thể nào hãm hại được người này.

Bấy giờ có kẻ dị đạo từ xa thấy Phật ngồi trong đại hội. Ông ta chậm rãi đi đến muốn phá rối pháp hội. Lúc ông ta đi gần đến chỗ Phật thì Thích Đề-hoàn Nhân nghĩ: “Phải làm thế nào khi ta suốt đời thường ở bên Phật thọ trì, phúng tụng Bát-nhã ba-la-mật? Kẻ dị đạo kia muốn gây rối, ta phải ngăn chặn lại”. Thích Đề-hoàn Nhân liền phúng tụng Bát-nhã ba-la-mật-đã được nghe từ Đức Phật. Kẻ dị đạo liền từ xa nhiều quanh Phật ba vòng rồi theo đường tắt ra đi.

Xá-lợi-phất thầm nghĩ: “Trong việc này, tại sao khiến cho kẻ dị đạo kia theo đường tắt ra đi?”

Đức Phật biết ý nghĩ của Xá-lợi-phất, bèn nói:

–Thích Đề-hoàn Nhân tụng niệm Bát-nhã ba-la-mật khiến cho kẻ dị đạo kia phải đi ra. Kẻ dị đạo không có thiện ý đến, vì mang ác ý đến.

Lúc ấy, ma tặc ác nghĩ: “Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ngồi chung với bốn chúng đệ tử, Đế Thích, Phạm thiên và Thiên chúng cũng đều có mặt trong pháp hội, không có kẻ dị đạo, thì Đại Bồ-tát đến nhóm họp sẽ được Phật thọ ký làm vị tướng soái trong loài người, tự tiến lên thành Phật. Ta phải đến phá rối họ.” Ma tặc đi xe tứ mã từ từ tiến tới chỗ Phật. Thích Đề-hoàn Nhân nghĩ: “Ma tặc ác đi xe tứ mã muốn đến chỗ Phật. Xe tứ mã này của ma tặc tuy không khác, nhưng không phải là loại xe tứ mã của quốc vương Bình-sa, cũng không phải là loại xe tứ mã của quốc vương Ba-tư-nặc, cũng không phải là loại xe tứ mã của dòng họ Thích, cũng không phải là loại xe tứ mã của Tỳ-xá-lợi (Sát-đế-lợi), mà xe tứ mã này do ma tặc biến hóa ra. Ngày đêm ma tặc thường tìm cơ hội phá rối Phật, thường nhiễu loạn người ở thế gian.” Thích Đề-hoàn Nhân luôn luôn nguyện: “Ta phải niệm Bát-nhã ba-la-mật, tâm thường niệm thường trì, tụng niệm rất ráo.” Lúc trong tâm Thích Đề-hoàn Nhân tụng niệm Bát-nhã ba-la-mật gần xong thì ma tặc theo lối cũ quay về.

Thiên đế Câu-dực ở cõi trời Đao-lợi đem hoa trời bay đến đứng trên hư không rải

lên Đức Phật và bốn phía rồi nói:

–Bát-nhã ba-la-mật-đã đoạn tuyệt từ lâu, đến nay người ở châu Diêm-phù-lợi này mới được nghe, mới được gặp.

Thiên đế lại còn đem ngàn ấy hoa trời từ bốn phía rải lên Đức Phật.

Đức Phật dạy:

–Người nào thực hành Bát-nhã ba-la-mật, thọ trì Bát-nhã ba-la-mật thì chẳng bị ma và bè đảng của ma phá rối.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Người nghe Bát-nhã ba-la-mật được phước đức, công đức chẳng nhỏ, hà huống học tập, thọ trì, đọc tụng. Học rồi, trì rồi, tụng rồi, lấy cái học ấy dùng làm pháp để an trụ. Người này đời trước đã từng gặp Phật nghe thuyết pháp Bát-nhã ba-la-mật, hà huống là học tập, thọ trì, đọc tụng. Học rồi, trì rồi, tụng rồi hành đúng như lời dạy, an trụ đầy đủ nơi pháp này, chính là đã cúng dường Như Lai. Công đức của người này là như vậy đó! Vì sao? Vì trí Nhất thiết trí do thực hành Bát-nhã ba-la-mật mà ra.

Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Ví như muốn được châu báu quý giá thì phải tìm từ trong biển cả, còn muốn được trân bảo trí Nhất thiết trí để thành Đấng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thì phải tìm từ trong Bát-nhã ba-la-mật.

Phật nói:

–Đúng thế! Từ trong Bát-nhã ba-la-mật sinh ra trí Nhất thiết trí của Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

A-nan bạch Phật:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, vì sao không có ai nói Bồ thí ba-la-mật, cũng không nói Trì giới ba-la-mật, cũng không nói Nhẫn nhục ba-la-mật, cũng không nói Tinh tấn ba-la-mật, cũng không nói Thiền định ba-la-mật, cũng không nói đến danh tự của chúng mà chỉ cùng nhau nói Bát-nhã ba-la-mật?

Đức Phật hỏi A-nan:

–Vì Bát-nhã ba-la-mật tôn quý hơn các Ba-la-mật kia. Này A-nan! Bồ thí mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì có phải là Bồ thí ba-la-mật không? Trì giới mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì có phải là Trì giới ba-la-mật không? Nhẫn nhục mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì có phải là Nhẫn nhục ba-la-mật không? Tinh tấn mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì có phải là Tinh tấn ba-la-mật không? Nhất tâm mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì có phải là Thiền định ba-la-mật không? Trí tuệ mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì có phải là Bát-nhã ba-la-mật không?

A-nan đáp:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Bồ thí mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì không phải là Bồ thí ba-la-mật. Trì giới mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì không phải là Trì giới ba-la-mật. Nhẫn nhục mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì không phải là Nhẫn nhục ba-la-mật. Tinh tấn mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì không phải là Tinh tấn ba-la-mật. Nhất tâm mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì không phải là Thiền định ba-la-mật. Trí tuệ mà không hồi hướng đến trí Nhất thiết trí thì không phải là Bát-nhã ba-la-mật.

Đức Phật dạy:

–Đúng thế, này A-nan! Bát-nhã ba-la-mật thì tôn quý hơn năm pháp Ba-la-mật kia. Ví như gieo hạt giống xuống đất thì đồng thời sẽ mọc lên cây to. Cũng vậy, này A-

nan! Bát-nhã ba-la-mật là đất, năm pháp Ba-la-mật kia là hạt giống. Năm pháp Ba-la-mật kia từ Bát-nhã ba-la-mật sinh. Trí Nhất thiết trí từ Bát-nhã ba-la-mật thành. Như vậy, này A-nan! Đối với năm pháp Ba-la-mật thì Bát-nhã ba-la-mật được gọi là tôn quý hơn hết.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác nói không hết về công đức của thiện nam, thiện nữ học Bát-nhã ba-la-mật, thọ trì, đọc tụng là sao?

Đức Phật nói với Thích Đề-hoàn Nhân:

–Ta không thể nào nói hết công đức của người thực hành Bát-nhã ba-la-mật, mà ta nói thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hưởng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu. Ta chỉ nói về công đức cúng dường mà thôi.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bản thân con sẽ ủng hộ thiện nam, thiện nữ nào biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hưởng về đánh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu. Con chỉ ủng hộ công đức cúng dường mà thôi.

Đức Phật bảo Thích Đề-hoàn Nhân:

–Thiện nam, thiện nữ đọc tụng Bát-nhã ba-la-mật nếu có ngàn ấy ngàn vị chư Thiên đến chỗ người trì kinh nghe pháp mà không hiểu. Chư Thiên vừa muốn hỏi Pháp sư về pháp này thì Thiên thần nói với họ rằng: “Do lòng Từ trong pháp này, vị Pháp sư kia sẽ lập tức tự thông hiểu và giảng giải được những điều chư Thiên không hiểu.” Công đức của thiện nam, thiện nữ này tạo ra, ông cần phải tự thấy biết!

Lại nữa, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, chư Thiên trên cõi trời như Tứ Thiên vương, có vị đang cầu Phật đạo liền đến chỗ người trì kinh này thưa hỏi lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh xong rồi lui về. Chư Thiên trên cõi trời Đạo-lợi có vị đang cầu Phật đạo cũng đến chỗ người trì kinh này thưa hỏi lắng nghe pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh xong rồi lui về. Chư Thiên trên cõi trời Diệm (Diệm-ma) có vị đang cầu Phật đạo cũng qua đến chỗ người trì kinh này thưa hỏi lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh xong rồi lui về.

Thiện nam, thiện nữ nên biết các Trời, Rồng, A-tu-luân, các Quỷ, Thần, Dạ-xoa, Ca-lâu-la, Chân-đà-la, Càn-đà-la, Ma-hầu-lạc, Người và hàng phi nhân trong vô số cõi nước Phật ở mười phương đều đi đến chỗ người trì kinh này để thưa hỏi, lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh rồi mỗi người đều tự lui về, họ đều được công đức như nhau.

Chư Thiên trên cõi trời Đâu-thuật-đà, có vị cầu Phật đạo qua đến chỗ của người trì kinh này thưa hỏi, lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh xong rồi lui về. Chư Thiên ở cõi trời Hóa lạc, có vị cầu Phật đạo qua đến chỗ của người trì kinh này thưa hỏi, lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh xong rồi lui về. Chư Thiên trên cõi trời Tha hóa tự tại, có vị cầu Phật đạo qua đến chỗ của người trì kinh này thưa hỏi, lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh xong rồi lui về.

Chư Thiên cõi Sắc ở các cõi Phạm thiên, Phạm phụ, Phạm chúng, Đại phạm, Quang phiên, Thiểu quang, Vô lượng quang, Quang âm, Tịnh thiên, Thiểu tịnh, Vô

lượng tịnh, Biến tịnh, Nghiêm sức, Tiểu nghiêm sức, Vô lượng nghiêm sức, Nghiêm sức quả thật, Vô tướng, Vô tạo, Vô nhiệt, Thiện kiến, Đại thiện kiến, Sắc cứu cánh, có các vị cầu Phật đạo đều qua đến chỗ của người trì kinh này thưa hỏi, lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh xong rồi mỗi người tự lui về. Thậm chí các vị trời Sắc cứu cánh hãy còn đi xuống vào trong hàng ngũ chư Thiên, hướng chi Câu-dực. Chư Thiên cõi Dục, chư Thiên cõi Sắc trong tam thiên đại thiên thế giới đều đến thưa hỏi, lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, lễ bái, nhiễu quanh xong rồi mỗi người tự lui về.

Thiện nam, thiện nữ này ở chỗ nào cũng luôn được an ổn vững vàng, không bị khuấy nhiễu, trừ phi do nghiệp đời trước, nay phải đền trả, ngoài ra đều không thể làm động đến được. Chư Thiên đến đây hôm nay phải biết công đức của thiện nam, thiện nữ này đạt được là như thế!

Thích Đề-hoàn Nhân hỏi:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Làm thế nào thiện nam, thiện nữ biết rằng chư Thiên đến chỗ của mình lắng nghe, thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, đánh lễ, thưa sự? Đức Phật đáp:

–Thiện nam, thiện nữ phải biết thế này! Chư Thiên đến thọ nhận pháp Bát-nhã ba-la-mật, đánh lễ, thưa sự. Do đâu có chư Thiên đến? Nếu lúc ấy thiện nam, thiện nữ vui mừng hơn hờ. Lúc trong lòng vui vẻ thì biết là chư Thiên đến, đã biết rồi thì phải buông bỏ.

Hoặc Trời, hoặc Rồng, hoặc quỷ thần Dạ-xoa, hoặc quỷ thần Chân-đà-la đến chỗ của thiện nam, thiện nữ kia. Lại nữa, này Câu-dực, thiện nam, thiện nữ nghe mùi hương của quỷ thần như là đã từng biết rồi. Đại quỷ thần đến chỗ của thiện nam, thiện nữ thì tiểu quỷ phải tránh đi.

Lại nữa, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ thường nên giữ thân thể sạch sẽ. Vì quỷ thần đều rất thích thân thể sạch sẽ. Tiểu thiên thấy Đại thiên đến thì liền tránh đi. Oai thần của Đại tôn thiên vòi vọi, hào quang rực rỡ từ từ an tường đi đến, vị trời này đi đến chỗ có kinh. Vào đến chỗ có kinh rồi thì thiện nam, thiện nữ cảm thấy vui mừng hơn hờ. Chỗ của thiện nam, thiện nữ ở thường sạch sẽ thì không bị mắc bệnh, chỗ ở thường yên ổn, chưa từng có ác mộng, trong mộng không thấy chi khác, chỉ thấy Phật, chỉ thấy tháp, chỉ thấy, nghe Bát-nhã ba-la-mật, chỉ thấy các đệ tử của Phật, chỉ thấy sự vượt qua sinh tử, chỉ thấy Phật ngồi, chỉ thấy Phật thuyết pháp, chỉ thấy lúc Phật sắp thành đạo, chỉ thấy chư Phật đã thành Phật, chỉ thấy Phật chuyển pháp luân lần đầu tiên, chỉ thấy ngàn ấy Bồ-tát, chỉ thấy sáu pháp Ba-la-mật và các pháp giải thoát, chỉ thấy Phật sẽ thành, chỉ thấy các cõi Phật khác, chỉ thấy Phật, Tôn pháp và các bậc không ai sánh bằng (Thánh Tăng), chỉ thấy Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở một phương nào đó có ngàn ấy trăm đệ tử, có ngàn ấy ngàn đệ tử, có ngàn ấy vạn đệ tử. Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đang ở trong chúng đệ tử ấy thuyết pháp.

Này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ mộng thấy như thế rồi an ổn thức dậy cảm thấy thân thể trong sạch nhẹ nhàng, không còn nghĩ đến ăn uống, thân tự no đủ. Này Câu-dực! Ví như Tỳ-kheo đác Thiên, từ trong Thiên định dậy, cảm thấy no đủ, tâm không còn nghĩ đến ăn uống. Cũng vậy, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ tỉnh giấc rồi, không nghĩ đến ăn uống, tự cảm thấy no đủ. Vì sao? Vì khí lực mạnh mẽ nên quỷ thần chẳng dám đến gần. Người muốn thành Phật thì công đức của người ấy tự thể hiện. Người muốn thành Phật phải học Bát-nhã ba-la-mật, cần phải thọ trì, đọc tụng. Giả sử không

học, không trì, không tụng thì thiện nam, thiện nữ chỉ cần biên chép rồi tự hương về đánh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu.

Lại nữa, này Câu-dực! Nếu có người đem xá-lợi của Như Lai đây trong châu Diêm-phù-lợi hoặc kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa biên chép xong ban cho, thì ông chọn lấy phần nào?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Con thà chọn Bát-nhã ba-la-mật. Vì sao? Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Con không dám không kính xá-lợi, vì từ trong đó sinh ra sự cúng dường xá-lợi. Bát-nhã ba-la-mật sinh ra xá-lợi, rồi từ trong đó được cúng dường. Như con có lúc cùng ngồi với chư Thiên ở trên cõi trời trên tòa đặc biệt. Khi con tự ngồi vào tòa, chưa ngồi, các Thiên nhân cũng đều đánh lễ và nhiễu quanh tòa của con rồi lui ra. Tòa ấy tôn quý vì Thích Đề-hoàn Nhân ngồi trên đó thuyết pháp nên chư Thiên ở cõi trời Đạo-lợi đều đánh lễ. Cũng vậy, bạch Đức Thiên Trung Thiên! Bát-nhã ba-la-mật sinh ra xá-lợi của Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, trí Nhất thiết trí và cũng từ pháp này sinh ra thân Phật. Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Vì thế trong hai phần, con chọn lấy Bát-nhã ba-la-mật, chứ không chọn lấy xá-lợi của Như Lai đây khắp trong châu Diêm-phù-lợi.

Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Giả sử xá-lợi Phật đây trong tam thiên đại thiên thế giới là một phần, kinh Bát-nhã ba-la-mật là một phần. Trong hai phần đó, con chọn lấy Bát-nhã ba-la-mật. Vì sao? Vì từ trong Bát-nhã ba-la-mật sinh ra xá-lợi để cúng dường.

Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Ví như người mắc nợ nhưng được ở bên cạnh vua, cùng vua ra vào, được nhà vua rất mực kính trọng, không ai dám hỏi đến và người ấy cũng không còn sợ. Vì sao? Vì người ấy ở bên cạnh nhà vua nên có oai lực. Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Từ trong Bát-nhã ba-la-mật sinh ra xá-lợi, từ trong pháp này sinh ra sự cúng dường. Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Kinh này như vua. Bát-nhã ba-la-mật ví như nhà vua hùng mạnh đáng được cung phụng. Xá-lợi của Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác từ trong trí Nhất thiết trí sinh ra đáng được cúng dường. Cũng vậy, bạch Đức Thiên Trung Thiên! Trí Nhất thiết trí của Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác từ Bát-nhã ba-la-mật sinh ra. Vì biết như thế nên trong hai phần con chọn lấy Bát-nhã ba-la-mật.

Người thọ trì Bát-nhã ba-la-mật ví như châu ma-ni vô giá. Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Người có châu báu này thì không ai dám bằng. Nếu cầm bảo châu này đi đến đâu thì quỷ thần cũng không dám rình rập, nên chẳng bị quỷ thần làm hại. Nếu thiện nam, thiện nữ đeo bảo châu ma-ni trên thân, quỷ thần liền bỏ đi. Nếu trúng nhiệt, đeo bảo châu ma-ni trên thân thì nhiệt ấy liền được trừ khử. Nếu trúng phong, đeo bảo châu ma-ni trên thân thì phong ấy chẳng thêm thêm, liền được trừ khử. Nếu trúng hàn, đeo bảo châu ma-ni trên thân thì hàn ấy chẳng thêm thêm, liền được trừ khử. Ban đêm, đeo bảo châu ma-ni thì trong tối liền sáng. Lúc nóng, đeo bảo châu ma-ni thì đi đến đâu ở đó liền mát mẻ. Lúc lạnh, đeo bảo châu ma-ni đi đến đâu thì ở đó liền ấm áp. Đến đâu, các chất độc đều chẳng hoành hành, những điều khác cũng vậy. Nếu có người bị rắn cắn, thiện nam, thiện nữ đưa châu ma-ni cho người ấy thấy thì độc liền trừ.

Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Như vậy châu ma-ni cực kỳ tôn quý. Nếu người có bệnh mắt, hoặc mắt đau nhức, hoặc mắt mù lòa, đưa bảo châu ma-ni đến gần mắt, bệnh mắt liền lành. Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Như vậy châu ma-ni vơi vơi tự tại, mang để vào trong nước thì nước liền có màu sắc của châu ma-ni, lấy lụa bọc châu ma-ni để vào trong nước, nước liền có màu sắc như màu của châu ma-ni. Giả sử đem ngần ấy các

thứ lụa màu khác nhau bọc châu ma-ni lại để vào trong nước, nước cũng có màu của châu ma-ni. Nước đục liền trở thành trong, đặc tánh của châu ma-ni không gì sánh bằng.

A-nan hỏi Thích Đề-hoàn Nhân:

–Thưa Câu-dực! Có phải trên trời và châu Diêm-phù-lợi cũng đều có châu ma-ni chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân đáp lời Tôn giả A-nan:

–Trên trời và châu Diêm-phù-lợi cũng đều có châu ma-ni, điều này không cần phải nói. Nhưng tôi muốn nó đến chỗ khác nhau là châu ma-ni trên trời thì nhẹ và đặc tánh của nó quý gấp mười, gấp trăm, gấp ngàn, gấp vạn, gấp ức ức vạn châu ở châu Diêm-phù-lợi. Tôi nói, chỗ nào có châu ma-ni này như để nó trong tráp hoặc trong hộp, thì ánh sáng của nó phát ra gấp bội, giả sử đem châu đi nơi khác rồi mà tráp hộp ấy vẫn tiếp tục sáng như cũ. Công đức của trí Nhất thiết trí Bát-nhã ba-la-mật là đến lúc Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác Bát-nê-hoàn rồi xá-lợi vẫn được cúng dường như cũ. Xá-lợi của Đấng có trí Nhất thiết trí được phân bố khắp thiên hạ để cúng dường như cũ.

Lại nữa, này A-nan! Thiện nam, thiện nữ muốn thấy chư Phật hiện tại trong vô số cõi Phật ở khắp mười phương thì phải thực hành Bát-nhã ba-la-mật, phải thọ trì Bát-nhã ba-la-mật.

Đức Phật bảo Thích Đề-hoàn Nhân:

–Đúng vậy, này Câu-dực! Các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thời quá khứ đều từ Bát-nhã ba-la-mật sinh ra, là vị tướng soái trong loài người, tự tiến lên thành Phật. Các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thời vị lai cũng đều từ Bát-nhã ba-la-mật sinh ra, là vị tướng soái trong loài người, tự tiến lên thành Phật. Chư Phật hiện tại ở trong vô số cõi Phật khắp cả mười phương cũng từ Bát-nhã ba-la-mật sinh ra, làm vị tướng soái trong loài người, tự tiến lên thành Phật.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Tâm của tất cả mọi người cho đến các loài bò bay máy cựa niệm Bát-nhã ba-la-mật, Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác nhờ Bát-nhã ba-la-mật mà đều biết rõ hết.

Đức Phật dạy:

–Vì thế nên Đại Bồ-tát ngày đêm thực hành Bát-nhã ba-la-mật.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Các vị chỉ thực hành Bát-nhã ba-la-mật chứ không hành các Ba-la-mật khác sao?

Đức Phật dạy:

–Các Đại Bồ-tát đều hành đủ cả sáu pháp Ba-la-mật. Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật là bậc tôn quý hơn hết trong hàng Bồ-tát. Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật tôn quý hơn Bồ-tát hành Bố thí. Bồ-tát hành Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Nhất tâm (thiền định), truyền bá kinh điển dạy người không bằng Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật.

Này Câu-dực! Ví như các loài cây mọc trên đất của châu Diêm-phù-lợi dù màu sắc khác nhau, dù lá khác nhau, dù hoa khác nhau, dù trái khác nhau, dù nhánh khác nhau, nhưng bóng của chúng thì như nhau. Cũng giống như vậy, này Câu-dực! Năm pháp Ba-la-mật kia từ Bát-nhã ba-la-mật sinh ra, Bát-nhã ba-la-mật sinh ra trí Nhất thiết trí. Các pháp ấy lần lượt đáp đỏi sinh ra từ trong Bát-nhã ba-la-mật không có khác.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Đức của Bát-nhã ba-la-mật hết sức tôn quý. Bạch

Đức Thiên Trung Thiên! Đức của Bát-nhã ba-la-mật không thể tính kể. Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Không có pháp nào sánh bằng Bát-nhã ba-la-mật. Nếu có người biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hưởng về đảnh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu. Lại nếu có người biên chép kinh này đem cho người khác, phước của người này có nhiều chăng?

Đức Phật dạy:

–Này Câu-dực! Ta nay hỏi ông, tùy ý ông đáp. Nếu có người tự cúng dường xá-lợi của Như Lai, rồi lại còn chia cho người khác để cúng dường, so với người chỉ tự cúng dường không chia xá-lợi cho người khác cúng dường thì người nào phước nhiều hơn?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Thiện nam, thiện nữ tự cúng dường xá-lợi còn chia xá-lợi cho người khác cúng dường thì phước nhiều hơn.

Đức Phật dạy:

–Cũng vậy, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật rồi tự hưởng về đảnh lễ, phụng sự, cúng dường quyển kinh này bằng các thứ như hoa quý, hương bột, hương xoa, hương tổng hợp, lụa là, cờ phướn, lọng báu, lại còn truyền bá cho người khác thì phước của thiện nam, thiện nữ này rất nhiều.

Lại nữa, này Câu-dực! Pháp sư đến bất cứ chỗ nào hễ thuyết kinh pháp thì phước đức rất nhiều, rất nhiều.

Lại nữa, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ giáo hóa cho mọi người ở châu Diêm-phù-lợi đều thọ trì mười giới (thập thiện). Này Câu-dực, phước của thiện nam, thiện nữ này có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, đem quyển kinh này cho người khác rồi dạy họ biên chép hoặc đọc cho họ nghe thì phước của thiện nam, thiện nữ này nhiều gấp bội phước của người đã kể trên.

Lại nữa, này Câu-dực! Hãy gác việc ở tứ thiên hạ lại. Thiện nam, thiện nữ giáo hóa mọi người trong tiểu thiên thế giới, một ngàn đại thiên thế giới, hai ngàn đại thiên thế giới, tam thiên đại thiên thế giới, cõi nước Phật như số cát sông Hằng đều thọ trì mười giới. Ý ông nghĩ sao? Phước thiện nam, thiện nữ này có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, đem quyển kinh này cho người khác rồi dạy họ biên chép hoặc đọc cho họ nghe thì phước của thiện nam, thiện nữ này nhiều gấp bội phước của người kể trên.

Lại nữa, này Câu-dực! Thiện nam, thiện nữ đều giáo hóa cho mọi người ở châu Diêm-phù-lợi thực hành bốn Thiên, bốn Đế, bốn Thần túc, năm Thần thông. Ý ông nghĩ sao, phước của thiện nam, thiện nữ này có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, rồi đem quyển kinh này cho người khác và dạy họ biên chép hoặc đọc cho họ nghe thì phước của thiện nam, thiện nữ này nhiều gấp bội phước của người kể trên.

Lại nữa, này Câu-dực! Hãy gác việc giáo hóa người ở Diêm-phù-lợi lại. Người trong tứ thiên hạ, tiểu thiên thế giới, trung thiên thế giới, một ngàn đại thiên thế giới, hai ngàn đại thiên thế giới, tam thiên đại thiên thế giới, cõi nước Phật như số cát sông Hằng, thiện nam, thiện nữ đều giáo hóa họ thực hành bốn Thiên, bốn Đế, bốn Thần túc, năm Thần thông và đều làm cho họ chứng đắc các pháp ấy. Ý ông nghĩ sao? Phước của thiện nam, thiện nữ này có tăng thêm nhiều gấp bội chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, rồi đem quyển kinh này cho người khác và dạy họ biên chép hoặc đọc cho họ nghe thì phước của thiện nam, thiện nữ này còn nhiều gấp bội người kể trên.

Lại nữa, này Câu-dực! Người đem quyển kinh Bát-nhã ba-la-mật này trao cho người khác và bảo họ biên chép hoặc dạy họ học hoặc tự mình học thì phước của người này nhiều gấp bội.

Lại nữa, này Câu-dực! Nếu có người tự học và hiểu đúng nghĩa Bát-nhã ba-la-mật thì phước của người này nhiều gấp bội.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Thế nào là học và hiểu đúng nghĩa Bát-nhã ba-la-mật thì được phước nhiều gấp bội?

Đức Phật dạy:

–Thiện nam, thiện nữ chẳng hiểu việc học Bát-nhã là vì sao? Vì ở đời vị lai, có thiện nam, thiện nữ muốn đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng giác ưa thích học Bát-nhã ba-la-mật, lại gặp phải hạng ác tri thức dạy Bát-nhã ba-la-mật càn nhánh.

Thích Đề-hoàn Nhân hỏi Phật:

–Thế nào là Bát-nhã ba-la-mật càn nhánh?

Đức Phật dạy:

–Tỳ-kheo đời vị lai muốn học Bát-nhã ba-la-mật, lại bị hạng ác tri thức dạy cho học sắc vô thường, hành sắc vô thường rồi cho như thế là học và thực hành Bát-nhã ba-la-mật; học thống dương, tư tưởng, sinh tử, thức vô thường và hành chúng vô thường, rồi cho như thế là học và thực hành Bát-nhã ba-la-mật. Này Câu-dực! Đó là Bát-nhã ba-la-mật càn nhánh.

Đức Phật dạy tiếp:

–Người thực hành Bát-nhã ba-la-mật chẳng hoại sắc mà quán vô thường, chẳng hoại thống dương, tư tưởng, sinh tử, thức mà quán vô thường. Vì sao? Vì vốn là không. Này Câu-dực! Học một ít tuệ Bát-nhã ba-la-mật này thì phước kia đã nhiều gấp bội.

Này Câu-dực! Nếu thiện nam, thiện nữ làm cho mọi người ở châu Diêm-phù-lợi, tam thiên đại thiên thế giới, cõi Phật như số cát sông Hằng đều đắc quả Tu-đà-hoàn. Thế nào, này Câu-dực! Phước của thiện nam, thiện nữ này có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, đem quyển kinh này cho người khác và bảo họ biên chép hoặc đọc cho họ nghe thì phước của thiện nam, thiện nữ này nhiều gấp bội người đã kể trên. Vì sao? Vì quả Tu-đà-hoàn đều từ trong Bát-nhã ba-la-mật sinh ra.

Lại nữa, này Câu-dực! Nếu thiện nam, thiện nữ giáo hóa người trong cõi Diêm-phù-lợi làm cho đều đắc quả Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán. Thế nào, này Câu-dực! Phước của thiện nam, thiện nữ này có nhiều gấp bội chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, đem quyển kinh này cho người khác và bảo họ biên chép hoặc đọc cho họ nghe thì phước của thiện nam, thiện nữ này nhiều gấp bội người đã kể trên. Vì sao? Vì đức của trí Nhất thiết trí tạo thành đức của pháp, tất cả đều học từ trong Bát-nhã ba-la-mật mà thành Phật; lại sinh ra các quả vị Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Bích-chi-phật.

Này Câu-dực! Hãy gác việc của người ở châu Diêm-phù-lợi lại. Nếu thiện nam, thiện nữ làm cho mọi người ở tam thiên đại thiên thế giới, cõi Phật như số cát sông Hằng đều đắc các quả vị Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Bích-chi-phật. Thế nào, này Câu-dực! Phước của thiện nam, thiện nữ này có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Không đúng! Thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật, đem quyển kinh này cho người khác và bảo họ biên chép hoặc đọc cho họ nghe thì phước của thiện nam, thiện nữ này nhiều gấp bội người đã kể trên. Vì sao? Vì tất cả đều học từ trong Bát-nhã ba-la-mật mà được thành tựu trí Nhất thiết trí tạo thành đức của pháp. Do diệu dụng như thế nên thành Phật, sinh ra các quả vị Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Bích-chi-phật; cho nên phước của thiện nam, thiện nữ này càng nhiều gấp bội phần.

Lại nữa, này Câu-dực! Người ở châu Diêm-phù-lợi đều hành Phật đạo, đã vào Phật đạo rồi, tâm học Phật đạo đã phát sinh. Nếu thiện nam, thiện nữ đem quyển kinh Bát-nhã ba-la-mật cho họ và bảo họ biên chép quyển kinh này để trao cho Bồ-tát không thoái chuyển, vì vị ấy sẽ theo đây học thì có khả năng thâm nhập vào trong Bát-nhã ba-la-mật, học trí tuệ Bát-nhã ba-la-mật ngày càng tăng tiến cho đến thành tựu viên mãn trí tuệ vô cực, thì phước của thiện nam, thiện nữ này càng nhiều gấp bội.

Này Câu-dực! Hãy gác việc của người ở châu Diêm-phù-lợi lại. Nếu mọi người trong tam thiên đại thiên thế giới và cõi Phật nhiều như số cát sông Hằng đều hành đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đều phát tâm hành Phật đạo. Nếu thiện nam, thiện nữ đem quyển kinh Bát-nhã ba-la-mật cho họ và bảo họ biên chép hoặc dạy họ học hoặc vì họ mà giảng nói, thậm chí biên chép quyển kinh này rồi trao cho Bồ-tát không thoái chuyển, vì vị ấy sẽ theo đây học thì có khả năng thâm nhập vào trong Bát-nhã ba-la-mật, học trí tuệ Bát-nhã ba-la-mật ngày càng tăng tiến cho đến thành tựu viên mãn Trí tuệ vô cực, thì phước của người này nhiều gấp bội.

Lại nữa, này Câu-dực! Người ở châu Diêm-phù-đề đều hành đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đều phát tâm cầu thành Phật. Nếu thiện nam, thiện nữ đem quyển kinh Bát-nhã ba-la-mật cho họ và bảo họ biên chép, vì họ giảng nói về trí tuệ

trong đó, dạy cho họ học, thậm chí đem quyển kinh này trao cho Bồ-tát không thoái chuyển để khiến cho vị ấy nhập vào trong trí tuệ, thì phước của thiện nam, thiện nữ này càng nhiều gấp bội.

Hãy gác việc của người ở châu Diêm-phù-lợi lại! Người trong tam thiên đại thiên thế giới cho đến cõi Phật nhiều như số cát sông Hằng đều hành đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác đều phát tâm cầu thành Phật. Nếu thiện nam, thiện nữ đem quyển kinh Bát-nhã ba-la-mật cho họ và bảo họ biên chép, dạy họ học tập thâm nhập vào trí tuệ hoặc đem quyển kinh Bát-nhã ba-la-mật-đã biên chép trao cho vị ấy và bảo học trí tuệ ở trong ấy, thì phước của thiện nam, thiện nữ này càng nhiều gấp bội.

Lại nữa, này Câu-dực! Người trong châu Diêm-phù-lợi đều khiến cho họ hành đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác của Bồ-tát không thoái chuyển. Nếu có thiện nam, thiện nữ dạy họ nhập vào trong Bát-nhã ba-la-mật. Thế nào, này Câu-dực! Phước của thiện nam, thiện nữ này có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Trong số các vị Bồ-tát này, nếu có một vị nói: “Tôi muốn mau thành Phật.” Giả sử muốn mau thành Phật, nếu có người đem quyển kinh Bát-nhã ba-la-mật-đã biên chép trao cho vị ấy, thì phước của người này càng nhiều gấp bội.

Hãy gác việc của người trong châu Diêm-phù-lợi lại. Người trong tam thiên đại thiên thế giới cho đến cõi nước Phật nhiều như số cát sông Hằng đều khiến cho họ hành đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác của Bồ-tát không thoái chuyển. Nếu có thiện nam, thiện nữ dạy họ nhập vào trong Bát-nhã ba-la-mật. Thế nào, này Câu-dực! Phước của thiện nam, thiện nữ ấy có nhiều chăng?

Thích Đề-hoàn Nhân thưa:

–Bạch Đức Thiên Trung Thiên, rất nhiều, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Nếu có một vị Bồ-tát trong đó, bước ra nói: “Tôi muốn mau thành Phật.” Giả sử muốn mau thành Phật, nếu có người đem quyển kinh Bát-nhã ba-la-mật-đã biên chép trao cho vị ấy, thì phước của người này càng nhiều gấp bội.

Thích Đề-hoàn Nhân bạch Phật:

–Đúng thế, bạch Đức Thiên Trung Thiên! Nếu có người đem Bát-nhã ba-la-mật giảng dạy hoặc truyền trao cho Đại Bồ-tát cực kỳ an ổn mau chóng gần thành Phật thì phước của người này càng nhiều gấp bội. Vì sao? Bạch Đức Thiên Trung Thiên?

Đức Phật dạy:

–Vì người đắc Bát-nhã ba-la-mật mau gần thành Phật là người ở gần tòa Phật.

Tu-bồ-đề nói với Thích Đề-hoàn Nhân:

–Lành thay, lành thay, này Câu-dực! Ông là đệ tử của Phật, ông phải làm những việc đáng làm, đó là hộ trì các vị Đại Bồ-tát như thế để cho các vị ấy mau chóng thành Phật. Nếu như trong số đệ tử Phật có người không cầu Phật đạo thì Đại Bồ-tát không nên theo người ấy học. Người không học sáu pháp Ba-la-mật thì không thể thành Phật, còn nếu theo pháp này học thì mau đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

